

35 И въ оутрешніатъ день пакъ стоеше Іваннъ, и отъ оученицы те мѣ два.

36 И като виде Исуса че идеше рече: ето агнецо Божій.

37 И като го чуха двама та оученицы да дѣма тѣа словеса, отидоха слѣдъ Исуса.

38 И като се въжрна Исусъ та ги виде че идатъ по него, рече имъ.

39 Що трасите; о они мѣ рекоха: Раввѣ, (което ще да рече толковано, оучителю), гдѣ живѣешъ.

40 И рече имъ: елате та видате, и встанаха тоа день оунегъ: и беше часъ като дѣсатый.

41 Беше Андрей братъ на Симона Петра, единъ отъ двама та които бѣха члви отъ Іванна онова слово, и отидоха по Исуса.

42 И той перво намери крата своего Симона, и рече мѣ: найдохме Мессіа, което истолковано ще да рече, Христосъ.

43 И доведе го при Исуса, и като погледна Исусъ на него, рече: ты си Симонъ сынъ Івнинъ: ты ще да се наречешъ Кифа, което се толкува Петръ.

44 И въ оутрешніатъ день поиска пакъ да излѣзе въ Галілеа: и найде Філіппа, и рече мѣ: ела по мене.

45 Я Філіппъ беше отъ Вилсаїда, отъ Андреовыатъ и Петровыатъ градъ.

46 Намери Філіппъ Наанаила, и рече мѣ: за когото написа Моусей въ законатъ, и пророцы те, найдохме Исуса сына Іосифова, които е отъ Назаретъ.

47 И рече мѣ Наанаилъ: отъ Назаретъ можели да бѣде нешто добро; рече мѣ Філіппъ: ела та видъ.

48 Я Исусъ виде Наанаила като иде къмъ него, и рече за него: ето воистиннъ Израилтанинъ въ когото нема лествъ.

49 И рече мѣ Наанаилъ: отъ гдѣ ме знаеше; отговори Исусъ и рече мѣ: по напредъ докле юще не беше та повыкалъ Філіппъ когато беше подъ смоковница та видехъ те.

50 Отговори Наанаилъ, и рече мѣ: раввѣ, ты си Сынъ Божій ты си царъ Израилевъ.

51 Отговори Исусъ, и рече мѣ: защото ти рекохъ, че те видехъ подъ смоковница та, вървашъ, по голѣми (работы) отъ тѣа ще видишъ.

52 И рече мѣ: воистиннъ воистиннъ ви говоримъ: отъ тѣка на тамъ ще видите него то отворено, и Ангелы те Божіи да се качватъ, и да слазатъ надъ Сына человеческого.

ГЛАВА 2.

И въ третіатъ день выде свадка въ Вана Галілейская: и беше майка та Исусова тамъ.